

Helligåndens virke

Noter til præsentation af Ellen Whites citater om helligånden i bøgerne Alfa Omega og Mesterens efterfølgere

Forrige gang: Min oplevelse med Ellen White som profet.

De fem bibelske kriterier for en profet.

Hun opfylder dem.

Så vi kan have tillid til at det hun skriver, er Guds vejledning til sit folk i denne tid vi lever i.

Men Vi har ikke kun de 5 kriterier for at hun er profet.

Vi har også at budskabet til Laodikeai biblen peger direkte på hende som løsningen for vores tids problemer.

Vi har brug for Guld, hvide klæder og øjensalve. E. G . White

Har vi brug

Så hendes skrifter er til for at få en større åbenbaring af biblens tekster og give mere lys til denne tid.

Det har Gud givet os.

Og hvis Gud har givet os noget, så er det fordi vi har brug for det.

Så er det jo godt vi har Ellen White Zoom, hvor vi kan samles og dele Ellen Whites skrifter med hinanden.

Helligåndens virke

Jeg har interesseret mig for frelsesplanen

Et meget interessant emne.

Vi kan ikke opfylde loven i os selv.

Vi = syndig natur, kødelige.

Men igennem Guds nåde, har vi mulighed for at få tilgivelse og få vores synder slettet.

Og vi har mulighed for at blive helliggjorte, så vi

Kommer længere væk fra vores syndige natur

Der hvor mit gamle jeg var, der er der nu opstået et nyt liv i kristus.

Og er det ikke det vi alle har ønsker som kristne.

At vi må få et nyt liv i kristus

Og vi lever et åndeligt liv,

Som både er rigt her på jorden men også leder os til at blive frelst fra synden og døden.

Håber I ikke det for både jer selv og alle dem I kender?

Men omvendt kan vi være i tvivl om,
Om vi virkelig lever det nye liv i Kristus.
Om vi er frelst.
Det er en ubehagelig tvivl.
Hvad hvis vi tror at vi er frelst, men i bedrag?
Jeg er nok ikke den eneste. tænkt den tanke.
Jeg tror at der er mange af jer. tænkt det samme
Når Jesus kommer tilbage. Og du skal ikke med?
Vigtigt at have helt styr på frelsesplanen, og hvad du selv skal gøre.
Ikke blot i kirken. Ikke blot på bibelzoom.
Ikke blot på Ellen White Zoom.
Selvbedrag: Vi er lige lidt bedre end de andre, så frelst
Vi må vide præcis hvad der kræves.
Ikke tilfældighed
Gud ønsker at vi bliver frelst
Og derfor ønsker Gud også at vi forstår hvordan.

John 14-16, Jesu efter påskemåltidet og indstiftelsen af nadveren og fodtvæningen.

Jesus i Gud og jeg i Jesus.

Talsmand

Så at være i Jesus er udgangspunkt for at modtage Helligånden

Og at modtage og være i Helligånden er

Grundlæggende.

Vi skal se på nogle af Ellen Whites skrifter om H.Å

0 – indledning

Kristi synlige nærværelse var ved at blive berøvet disciplene, men de skulle få en ny berigelse af kraft. De skulle få Helligånden i hele dens fylde som besegling på deres arbejde. "Se," sagde Frelseren, "jeg vil sende over jer, hvad min Fader har forjættet; men I skal blive her i byen, indtil I bliver iført kraft fra det høje." Luk. 24, 49. "Thi Jo-hannes døbte med vand; men I skal om ikke mange dage døbes med Helligånden." "Men når Helligånden kommer over jer, skal I få kraft, og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria, ja, indtil jordens ende." Ap. G. 1, 5. 8. [ME 21.3](#)

1a – Bedre end Jesus på jord

Helligånden repræsenterer Kristus, men uden menneskelighedens personlighed og uafhængig heraf. Fordi Kristus var bebyrdet med menneskelighed, kunne han ikke personligt være overalt. Derfor var det i deres interesse, at han vendte tilbage til Faderen og sendte Ånden som sin efterfølger på jorden. På denne måde kunne ingen have fordel på grund af sit opholdsted eller sin personlige kontakt med Kristus. Ved Ånden ville Frelseren blive tilgængelig for alle. Han ville således være dem nærmere, end hvis han ikke var steget op til det høje. [JSL 487.3](#)

1b – samme glæde som Jesus havde, Jesu offer forgæves, får del i den guddommelige natur, guddoms fylde og hjertet bliver rent

Ved at beskrive Helligåndens virkeområde for sine disciple søgte Jesus at indgyde dem den glæde og det håb, som han selv var opfyldt af. Han frydede sig over at have sørget for rigelig hjælp til sin menighed. Helligånden var den største af alle gaver, han kunne bede sin Fader om til ophøjelse af sit folk. Ånden skulle gives som en genskabende kraft, og uden den ville Kristi offer have været forgæves. Ondskabens magt havde gennem århundreder vokset sig stærkere, og mængden af mennesker, der havde overgivet sig dertil, var forbløffende. Synden kunne kun modstås og overvindes ved den mægtige hjælp fra guddommens tredje person, der ikke ville komme med en begrænset kraft, men i guddomskraftens fylde. Det er Ånden, der gør det virkningsfuldt, der er udrettet er verdens Frelser. Ved hjælp af Ånden bliver hjertet rent, og den troende får del i den guddommelige natur. Kristus har givet Ånden som en guddommelig styrke til at overvinde alle nedarvede og udviklede onde tilbøjeligheder og til at præge menigheden med sin karakter. [JSL 489.2](#)

2 – herliggøre Jesus og fuldkommengørelse af deres karakter og guds billede.

Jesus sagde om Ånden: "Han skal herliggøre mig." Frelseren kom for at herliggøre Faderen ved at åbenbare hans kærlighed. På samme måde skulle Ånden herliggøre Kristus ved at åbenbare hans nåde for verden. Guds eget billede skulle atter genskabes i menneskeslægten gennem fuldkommengørelsen af hans folks karakter. [JSL 489.3](#)

3. her går mange galt. Vi skal ikke styre Helligånden. ikke blot sidde i sofaen,

Kristus havde lovet Helligånden som gave til sin menighed, og dette løfte gælder lige så meget os som de første disciple. Men som ethvert andet løfte blev det givet på visse betingelser. Mange tror og foregiver at tro, at de er berettigede til Herrens løfter. De taler om Kristus og om Helligånden, men får alligevel intet ud af det. De overgiver ikke sig selv til Kristus og Gud. Vi kan ikke gøre brug af Helligånden. Ånden skal gøre brug af os. Gud virker gennem sin Ånd i sit folk, "at virke for hans gode vilje." 7 Men

mange vil ikke bøje sig for dette. De vil styre sig selv, og det er grunden til, at de ikke får den himmelske gave. Ånden er kun til dem, der i ydmyghed venter på Gud og søger hans vejledning og nåde. De skal bede og være modtagelige. Hvis man i tro beder om den lovede velsignelse, får man alt, hvad man er i stand til at modtage. [JSL 490.1](#)

4 – mission: ingen argumentation eller videnskab, et levende kendskab,

Frelseren vidste, at ingen bevisførelse, hvor logisk den end var, ville kunne smelte hårde hjerter eller trænge gennem verdslighedens og egoismens skal. Han vidste, at hans disciple måtte modtage den himmelske gave; at evangeliet først ville kunne få sin fulde virkning, når det blev forkyndt af hjerter, der brændte, og læber, der var gjort veltalende ved et levende kendskab til ham, som er vejen og sandheden og livet. Den opgave, som var betroet disciplene, ville kræve megen kraft, for ondskabens modstrøm var både dyb og stærk.

5. kap 38 – Paulus som Fange. Gud som lærer

Disse mænd havde mistet den kendsgerning af syne, at Gud er sit folks lærer, og at enhver, der arbejder for hans sag, skal opnå en personlig erfaring ved at følge den guddommelige fører og ikke se hen til mennesker for at få direkte vejledning; at hans tjenere skal formes og dannes ikke efter menneskers tanker, men til lighed med Gud selv. [ME 213.3](#)

Under sin forkyndervirksomhed havde Paulus lært folket "ikke ved visdoms overtalende ord, men ved Ånds og krafts bevis." 1 Kor. 2, 4. De sandheder, han forkyndte, var blevet ham åbenbaret af Helligånden, thi "Ånden ransager jo alt, endog Guds dybder. Thi hvilket menneske ved, hvad der bor i mennesket, uden menneskets ånd, som er i ham? Således kender heller ingen, hvad der bor i Gud, uden Guds Ånd. ... Derom," sagde Paulus, "taler vi ikke med ord, lærte af menneskelig visdom, men med ord, lærte af Ånden, idet vi tolker åndelige ting for åndelige mennesker." 1 Kor. 2, 10-13. [ME 213.4](#)

Under hele sin gerning havde Paulus vendt sig til Gud for at få direkte vejledning. Samtidig havde han været meget omhyggelig for at arbejde i overensstemmelse med de afgørelser, der var truffet på fællesmødet i Jerusalem, og som følge heraf var menighederne blevet "styrkede i troen og voksede i antal dag for dag." Ap. G. 16, 5. Og trods den mangel på forståelse, nogle viste ham, fandt han trøst i bevidstheden om, at han havde gjort sin pligt ved hos sine omvendte at opmuntre en troskabens, gavmildhedens og broderkærlighedens ånd, sådan som den ved denne lejlighed gav sig udtryk i de rundhændede gaver, han havde kunnet overrække de jødiske ældste. [ME 213.5](#)

5b- kun mindre åbenbaring af helligånden før Jesus. Midlet til at modtage kraften.

I den patriarkalske tid havde Helligåndens indflydelse ofte åbenbaret sig tydeligt, men aldrig i hele sin fylde. Nu bønfuldt disciplene i lydighed mod Frelserens ord om denne gave, og i Himmelen føjede Kristus sin forbøn til deres. Han krævede Åndens gave for at kunne udgyde den over sit folk. [ME 25.3](#)

Da nu dette er det middel, vi har til at modtage kraften, hvorfor hungrer og tørster vi så ikke efter Åndens gave? Hvorfor taler vi ikke om den, beder om den og prædiker om den? Herren er mere villig til at give Helligånden til dem, der tjener ham, end forældre er til at give deres børn gode gaver. Enhver arbejder burde dagligt trygle Gud om Åndens dåb. Kristi arbejdere burde samles for at bede om særlig hjælp, om himmelsk visdom, for at de kan få at vide, hvordan de skal tænke og handle klogt. Ganske særligt burde de bede om, at Gud ville døbe sine udvalgte vidner på missionsmarken med et rigt mål af sin Ånd. Åndens nærværelse hos Guds arbejdere ville give sandhedens forkyndelse en kraft, som ikke alverdens ære og hæder kunne give. [ME 31.5](#)

6 – Vi kender ikke dens natur men dens gerning
Helligåndens natur

Det har ingen betydning for os at kunne afgøre, hvad Helligånden netop er. Kristus siger os, at Ånden er talsmanden, "sandhedens Ånd, som udgår fra Faderen." Det siges tydeligt om Helligånden, at i sit arbejde med at føre mennesker til sandheden "skal han ikke tale af sig selv." Joh. 15, 26; 16, 13. [ME 32.3](#)

Helligåndens natur er et mysterium. Mennesker kan ikke give en forklaring på den, fordi Herren ikke har åbenbaret den for os. Mennesker med en livlig fantasi kan sidestille forskellige steder i skriften og give dem en menneskelig udlægning; men at antage disse synspunkter vil ikke styrke menigheden. Når det gælder den slags mysterier, som er for dybe for menneskelig forståelse, er tavshed guld! [ME 32.4](#)

7. Højden, dybden og bredden

Disciplene kunne stadig ikke forstå den åndelige betydning af Kristi ord, og igen forklarede han, hvad han mente. Han sagde, at han ville åbenbare sig for dem gennem Ånden. "Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alt." Så vil I ikke mere sige: Jeg forstår det ikke! Så skal I ikke mere se utydeligt som i et spejl. For I får "sammen med alle de hellige ... styrke til at fatte, hvor stor bredden og længden og højden og dybden er, og til at kende Kristi kærlighed, som overgår al

erkendelse" [5](#) . [JSL 488.2](#)

Talsmanden kaldes "sandhedens ånd". Hans opgave er at definere og opretholde sandheden. Han er først i hjertet som sandhedens ånd og bliver således til trøstens ånd. I sandheden er der nemlig trøst og fred, mens der i løgnen ikke er nogen virkelig fred eller trøst at finde. Gennem falske teorier og traditioner får Satan magt over sindet. Ved at lede mennesker mod falske normer ødelægger han karakteren. Gennem Skriften taler Helligånden til os og indprenter os sandheden. På denne måde afslører og udrydder den fejltagelser. Ved sandhedens Ånd, der virker gennem Guds ord, underlægger Kristus sig sit udvalgte folk. [JSL 489.1](#)

Jesu liv

Til alle tider og alle vegne, i alle sorger og alle lidelser, når udsigterne er mørke, fremtiden forvirrende og vi føler os hjælpeløse og ensomme, så vil Talsmanden blive sendt som svar på troens bøn. Måske skiller omstændighederne os fra enhver jordisk ven; men ingen omstændigheder og ingen afstand kan skille os fra den himmelske Talsmand. Hvor vi end er, og hvor vi end går hen, så er han altid ved vor højre side for at hjælpe, støtte og opmuntre os. [JSL 488.1](#)

"Jeg har endnu meget at sige jer," fortsatte han, "men det kan I ikke bære nu. Men når han kommer, sandhedens ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden; for han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og hvad der kommer, skal han forkynde for jer. Han skal herliggøre mig, for han skal tage af mit og forkynde det for jer." Jesus havde givet disciplene adgang til en enorm kilde af sandhed; men det var særdeles vanskeligt for dem at holde hans lære adskilt fra de skriftkloges og farisæernes overleveringer og læresætninger. De var blevet oplært til at anerkende rabbinernes lærdomme som Guds egen røst, og det påvirkede dem stadig og prægede deres følelser. Verdslige opfattelser og jordiske ting fyldte stadig meget i deres tanker. De forstod ikke Kristi riges åndelige natur, skønt han så ofte havde forklaret dem det. Der var forvirring i deres tanker. De fattede ikke værdien af de skriftord, som Kristus forkyndte. En stor del af hans lære syntes næsten spildt på dem. Jesus så, at de ikke havde fået fat på den virkelige betydning af hans ord. Medfølelse lovede han dem, at Helligånden skulle få dem til at huske hans ord, og alt det, han havde undladt at sige, fordi disciplene ikke kunne fatte det, ville også blive åbenbaret for dem af Ånden. Ånden skulle styrke deres forståelse af det himmelske. "Når han kommer, sandhedens ånd," sagde Jesus, "skal han vejlede jer i hele sandheden." [JSL 488.4](#)

"Og når han", sandhedens Ånd, "kommer, skal han overbevise verden om synd og om retfærdighed og om dom." Forkyndelsen af ordet vil være virkningsløs uden Helligåndens vedvarende tilstedeværelse og hjælp. Den er den eneste effektive lærer i den guddommelige sandhed. Kun når Ånden leder sandheden på vej, vil samvittigheden blive aktiv og livet forvandlet. Man kan være nok så velbevandret i Guds ord med alle dets bud og løfter, men hvis ikke Ånden leder sandheden på vej, vil ikke en eneste "falde på klippen og blive knust". Uanset hvad man end måtte have af kvalifikationer, kan man ikke formidle lyset fra Gud uden Guds Ånds medvirken. Helligånden kom over de bedende apostle, før bøgerne i Det Nye Testamente blev skrevet, og før evangeliet var blevet prædikeret en eneste gang efter Kristi himmelfart. Derefter var deres fjenders vidnesbyrd: Nu "har I fyldt Jerusalem med jeres

lære." [6](#) [JSL 489.4](#)

Mesterens efterfølgere

Mens disciplene ventede på opfyldelsen af løftet, ydmygede de sig, i oprigtig anger og bekendte deres vantro. Når de erindrede sig de ord, som Kristus havde talt til dem før sin død, forstod de mere fuldt og helt deres betydning. Sandheder, som var gået i glemme for dem, dukkede atter frem i deres tanker, og de gentog dem for hinanden. De bebrejdede sig deres svigtende forståelse af Frelseren. Den ene begivenhed efter den anden i hans vidunderlige liv trådte efterhånden frem for dem i en lang rækkefølge. Når de genkaldte sig hans rene, hellige liv, forstod de, at de ikke kunne arbejde strengt nok, at intet offer ville være for stort, hvis de blot i deres liv kunne være vidnesbyrd om Kristi skikkelses skønhed. Å, om de blot endnu engang kunne gennemleve de sidste tre år, tænkte de, hvor ville de så handle anderledes! Om de blot atter kunne se Mesteren, hvor ville de så oprigtigt stræbe efter at vise ham, hvor inderligt de elskede ham, og hvor oprigtigt de sørgede over nogensinde at have bedrøvet ham ved vantro ord eller tanker! Men de fandt trost i denne tanke, at alt var dem tilgivet. Og de besluttede, at de så vidt det stod i deres magt, ville gøre bod for deres vantro ved modigt at bekende ham overfor verden. [ME 24.3](#)

Disciplene bad med inderlig alvor om at blive gjort skikkede til at mødes med mennesker og i deres daglige samkvem med dem at måtte tale ord, som kunne føre syndere til Kristus. De opgav alle uenigheder, alle ønsker om at være den største, og de sluttede sig tæt sammen i det kristne fællesskab. De holdt sig mere og mere nær til Gud, og når de gjorde dette, fattede de, hvilken forrettighed de havde haft ved at leve Kristus så nær. Deres hjerter fyldtes med sorg ved tanken om, hvor mange gange de havde bedrøvet ham ved deres langsomme opfattelse, deres manglende forståelse af, hvad han til deres bedste havde forsøgt at lære dem. [ME 25.1](#)

Disse forberedelsens dage var fulde af inderlig granskning af hjerterne. Disciplene følte deres åndelige nød og bønfuldt Herren om den hellige salvelse, som skulle gøre dem skikkede til deres opgave med at frelse sjæle. De bad ikke kun om velsignelsen for sig selv. De følte sig tyngede af den byrde at skulle frelse sjæle. De var klare over, at evangeliet skulle bringes ud til hele verden, og de bad om den hjælp, som Kristus havde lovet dem. [ME 25.2](#)